

Dávid László, a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem rektorának köszöntő beszéde

Elhangzott 2020. november 20-án, A Magyar Tudomány Napja Erdélyben – 19. fórum rendezvény megnyitóján

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, kedves Barátaim!

A Sapientia Egyetem nevében úgy köszönhetem itt Önöket, mint egyik partnerintézménye ennek a rendezvénynek és ez nem csak az idén történt meg, hanem évek hosszú sorára visszamenőleg partnerintézményként vettünk részt ezen a rendezvényen. Ez is mutatja, hogy milyen fontosnak tartja az egyetem az erdélyi tudományosságot. S ha tudományosságról beszélünk, az az egyetemről bizonyosan nem elszakítható. Egyetemeken működnek tudományos műhelyek, s az egyetemeken próbáljuk úgy nevelni a jövő tudósait, hogy azok megfelelő értékrenddel rendelkezzenek.

Nos a Sapientia Egyetem, bár egy külső szemlélő, biztos azt látja, hogy keresi a helyét ebben az új világban. Keresi a helyét, mert úgy fogalmaztuk meg a mi jelenlétünket, hogy szeretnénk kiegészíteni a hiányzó képzéseket olyanokkal, amire eddig nem volt lehetőség. A Babeş–Bolyai Tudományegyetemen, az Orvosi-gyógyszerészeti vagy a Színművészeti egyetemen, akár a Teológián.

Nos a Sapientia Egyetem bátran lépett ebben a tekintetben, a 20 éves története azt tudja mutatni, hogy ebben sikereket tud felmutatni, hadd mondjam azt, hogy egy év alatt a Webometrics világranglistán 2000 helyet lépett előre a Sapientia Egyetem, most a 3000. helyen vagyunk, hamarosan remélem más rangsorokban is látszik ez az eredmény. Azt is el tudom mondani, hogy az itt vállalt előadások is jellemzik azt, amit jelent ma a Sapientia Egyetem. Két olyan előadást mutatnak be fiatal kollegáink, amelyek megvilágítják azt, hogy mit is jelent ez az egyetem. Hogy első sorban egy olyan biotechnológiai előadásról beszélhetek, ami azt mutatja, hogy bátran mertünk lépni Csíkszeredában olyan képzések tekintetében, ami reméljük, hogy megváltoztatja azt a régiót, teljesen felemeli, még ha nem is sikerült ez alatt a rövid idő alatt, de benne van ennek a változtatásnak a lehetősége, mert egy olyan tudományterületbe vágtunk bele, amelyet nagy, neves egyetemek sem tettek meg addig. A másik oldala pedig egy jogtudományi előadás és hadd kérdezzem, szükség van magyar nyelvű jogtudósokra Erdélyben? Sajnos az utóbbi évek eredménye azt bizonyította, hogy nagyon is szükség van, mert egy olyan érdekvédelmet kell kialakítani egy nem kedvező környezetben, amelyben mi is szerepet tudunk vállalni. A Sapientia Egyetem ezért kettős. Én örökké szoktam azt mondani, hogy nagyon irigyeljük azokat az országokat, azokat az egyetemeket, amelyek 700-800 éves múltra visszatekintve azt tudják mondani, hogy a mi feladatunk csak a tudomány művelése a legmagasabb szinten. A Sapientia emellett a saját tudósait is ki kellett nevelje, a közösségi embereit, a tanárait is ki kellett nevelje és úgy próbálunk helytállni, hogy mindezt összességében megteesszük.

És egy utolsó gondolattal szeretném zárni: bár virtuális világban találkozunk most vajon egy ötven, száz év múlva élő tudós amikor visszatekint, nem fogja azt mondani, hogy ha ez a vírus nem létezett volna, ki kellett volna találni, mert hogy egy új lehetőséget nyitottunk meg ezzel, közvetlen találkozásokat, még akkor is hogy ha ez a virtuális világ nem elégíti ki teljes egészében mindazt, amit szeretnénk, de hogyha figyelembe vesszük azt, hogy a közvetlen találkozások és ez a virtuális világ által adott szimbiózis egy előrelépést is jelenthet, akkor úgy hiszem, hogy ebben a tekintetben nekünk is lépniünk kell és én örülök, hogy ezt az EME megtette és örülök, mert az egyetemek is olyan tudásra, olyan tapasztalatra tesznek szert, amit be tudunk építeni az eddigi világunkba, hogy előre vigyük.

Sok sikert kívánok a tanácskozáshoz, sok sikert s érdekes előadásokat kívánok mindenkinek!